

წყდის საიდუმლო

ემი იტერანტა

2015-07-07

ემი იტერანტა

ფინურიდან თარგმნა დიმიტრი გოგოლაშვილმა

რედაქტორი თამარ ჟურული

კორექტორები: ნატალია ჩიშაკაძე, დიკა თავართქიდაძე

პროექტის მენეჯერი **თინათინ ფეიქრიშვილი**
დიზაინერი **ღამია გიორგაძე**
ტექნიკური რედაქტორი **სოფიო ვაშაკიძე**
კომპიუტერული უზრუნველყოფა **ღევან ღაცაბიძე**

Copyright © Emmi Itäranta, 2012
Original edition published by Teos Publishers
Georgian edition published by agreement with Emmi Itäranta and Elina Ahlback
Literary Agency, Helsinki, Finland
Cover layout design © HarperCollinsPublishers Ltd 2014
Cover photograph © by Aleshyn-Andrei /Shutterstock.com
All rights reserved

ყველა უფლება დაცულია

წიგნი გამოცემა FILI-Finnish Literature Exchange-ის მხარდაჭერით
This work has been published with the financial assistance of FILI-Finnish
Literature Exchange

© **გამომცემლობა პალიტრა L, 2015**
მისამართი: თბილისი, იოსებბძის ქ. 49
238-38-71
book@palitra.ge
www.palital.ge

რას ფიქრობს Liberteens ამ წიგნზე?

Liberteens თინეიჯერების ჯგუფია, რომელიც კითხულობს და არჩევს მათ თაობაში თანამედროვე, პოპულარულ უცხოურ ლიტერატურას, რომელსაც შემდგომ გამომცემლობა პალიტრა L ქართულ ენაზე გამოსცემს.

ემი იტერანტას „წყლის საილუმინო“ სწორედ მათი არჩეული წიგნია.

საილუმინო არასდროს რჩება საილუმინოდ. თინეიჯერი ნორიას ისტორია, რომელიც ვადებუდია, გააკეთოს არჩევანი ტრადიციებსა და სიცოცხლის შორის, არ დატოვებს მკითხველს გულგრილს. ამბავი მეგობრობაზე, სიყვარულზე, ოჯახზე, ტრადიციებსა და ვადებუდებებზე, რომელიც გლობალური დათბობის შემდგომ დედამიწაზე ხდება, ნამდვილად გასაოცარ თავგადასავალს გპირდებათ.

სოფო, 22 წლის

დისტოპიური ჟანრის წიგნების აგებულება, ძირითადად, ყველამ იცის. სასიყვარულო სამკუთხედი, უსამართლო სისტემა და რევოლუცია... – ეს მათი განუყოფელი ნაწილია! მინდა, გითხრათ, დაივიწყეთ! აქ ვერც რევოლუციის კადრებს მიაღწევნებთ თვალს და ვერც სასიყვარულო სამკუთხედი აგვიჩვენებთ გულს! მოგიწევთ, წმინდა ადამიანურ გრძნობებს დასჯერდეთ! ეს წიგნი ადამიანობაზეა და იმ პატარა გოგონას გმირობაზე, რომელიც მზად არის სამართლიანობისთვის ბოლომდე იბრძოდეს.

ნანუკა, 16 წლის

„წყლის საილუმინო“ მომხიბვლელი წიგნია. ავტორმა მარტივად და მსუბუქად მოგვითხრო ძაღზე საინტერესო, ცოტა სევდიანი, ძლიერი ემოციებით დატვირთული ამბავი. წიგნის წაკითხვის შემდეგ დიდხანს იქნებით შთაბეჭდილების ქვეშ და აუცილებლად მოგიწოდებთ, სხვებსაც გაუზიაროთ ის.

ბაია, 17 წლის

ვერასოდეს წარმოვიდგენ, რომ ჩვენს სამყაროს, შესაძლოა, მომავალში ასეთი ბედი ეწიოს. ვერც გლობალური დათბობა წარმომიდგენია, ვერც ის, რომ ჩინეთი ევროპას დაეპატრონება და ვერც ის, რომ 17 წლის გოგონას სურს, ჩაის მომზადების ხელოვნებას დაეუფლოს და თავისი სოფელი უზრუნველყოს წყლის რესურსებით. წიგნის წაკითხვის შემდეგ, ემოციებს ვერ ვაკონტროლებდი, რადგანაც ნორია ჩემთვის სამაგალითო გახდა.

მარიამი, 14 წლის

ემი იტერანტას „წყლის საილუმინო“ მსოფლიო გამომხაურება

„იტერანტას დირიჟული სტილით მოთხრობილი ეს საინტერესო ამბავი, დაგანახებთ ბუნების სიყვარულისა და ტრადიციების ერთგულების ძაღას“.

Washington Post Book World

„ეს წიგნი მტვრიანი სამყაროს გამოცდაა, სადაც შეუპოვარი იმედის სხივი ჯერ კიდევ კიაფობს. ეს ნორიას გმირობის ისტორიაა“.

Publishers Weekly

„წყლის საილუმინო“ ემოციების აღმძვრელი მორალური კვლევაა, რომლის მთავარ ინტრიგას სიყვარულის, არჩევანისა და აღამიანთა მიერ დატოვებული კვადის ურთიერთქმედება წარმოადგენს. აქ საუბარია ეთიკური ხასიათის გადაწყვეტილებებზე, რომელსაც აღამიანი იღებს მოსალოდნელი შედეგების მიუხედავად“.

New York Times

„ამ დიტერატურული დებიუტისა და თავად მწერლის სახელს არაერთხელ გავიგონებთ, რადგან მისი კადმის წვერი უაღრესად აქტუალური თემების გარშემო დამაზად მოძრაობს“.

Guardian

„წიგნი, რომელსაც შეუძლია თქვენი ცხოვრება შეცვალოს“.

Kirkus ReviewS

გაყიდულია 5 მილიონზე მეტი ეგზემპლარი!

თარგმნილია 18 ენაზე!

პროლოგი

ყველაფერი მზადაა.

შვიდი კვირის განმავლობაში, ყოველ დღიას ვგვიდი ფოთლებს ჩაის ქოხისკენ მიმავად ქვაფენილიდან. ორმოცდაცხრაჯერ ავიღე თითო მუჭა ფოთლი, რომ ისევ ბილიკზე მომეფანტა და ხადხს ის ადამიანის მიერ საგულდაგულოდ დაგვიღად არ მოსჩვენებოდა. ასე ითხოვდა მამაჩემი – არ იშრიდა თავისას.

ერთხელ სანიამ მოხრა, – მკვდრებს ნუ ეღოღიავებო. იქნებ მართალიცაა. ჯობს, ისევ ჩემს თავს ვეღოღიავო. თუმცა, არ მესმის, რა განსხვავებაა. ისინი ხომ ძვად-რბილში მყავს გამჭდარი. ჩემს მეტი ვინ დარჩენიათ?

აგერ უკვე მეშვიდე კვირაა, წყაროზე ვერ წავსუდვარ. ვერ ვბედავ. გუშინ სახლში რკინის ონკანი მოვუშვი და მათარა შევუშვირე. ტკბილი სიტყვაც ვუთხარი და ვდამძღე კიდეც, მგონი, არც ყვირილი და ტირილი დამიკვია, მაგრამ წყარი გუდგრიდა ადამიანის წუხილისადმი. აუჩქარებლად მოედინება მიწისქვეშა სიბნელეში და მისი ჩუხჩუხი ქვების გარდა არავის ესმის.

ონკანიდან მათარაში რამდენიმე წვეთმა ჩამოუონა, ერთ კოვზს გაავსებდა.

ვიცი, ეს რასაც ნიშნავს.

მათარაში დარჩენილი წყარი ღღეს დიდბადრიან ქვაბში გადავასხი, ფარდულიდან ქოხში მშრალი ტორფი მივიტანე და ღუმელთან მოვათავსე. მომაგონდა მამაჩემი, რომედსაც იმედები გაუფრუე, და დედაჩემი, რომედიც ვერ მოესწრო იმ ღღეს, ჩემგან ჩაის ოსტატი რომ დაღვა.

მერე სანიაზე ვიფიქრე. იმედი მქონდა, უკვე იქ იქნებოდა, სადაც მივემართებოდი.

უცნობი, რომლის სახეც არ მეუცხოება, – ბილიკს მოუყვება და ხელს მიწვდის. მზად ვარ, ჩამოვართვა. ჭიშკრიდან რომ გავდივართ, დედამიწა ბრუნვას არც აჩქარებს და არც ანელებს.

წყლის ზედაპირს შუქი ადგება. იქნებ მანამდე დარდიღუდიც იყო. ესაა და ეს.

პირველი ნაწილი. წყლის დარაჯები

ინახება მხოლოდ ის, რაც იცვლება.

ვეი ვულონგი, «ჩაის ბილიკი»

ძველი ქიანის ეპოქა, VII ს.

თავი პირველი

წყარი ყველაზე უფრო ცვადებადი ნივთიერებაა. ასე მოხრა მამაჩემმა იმ ღღეს, როცა ერთ არარსებულ ადგილას წამიყვანა. მიუხედავად იმისა, რომ ხშირად ცდებოდა, ამაში მართალი იყო და მეც დავიჯერე. წყარი მთვარესთან ერთად მოძრაობს და დედამიწას ეხვევა, არც ცეცხლში სიკვდილისა ეშინია და არც ჰაერში გაფანტვის. წყალში რომ შეაბიჯებ, ის ისევ ახლსაა შენთან, როგორც საკუთარი კანი, მაგრამ თუ მთელი ძალით შეასკდები, დაგამსხვრევს. ერთ დროს ადამიანები გამკვრივებულ წყარზე დადიოდნენ და ყინულს ეძახდნენ. ეს ის დრო იყო, როცა დედამიწაზე მამთარი არსებობდა, ცივი და თეთრი მამთარი. შეგეძლო, მასში საბანოვით გახვეულიყავი, ან ზედ გესრიადა, ანდა გაქცეოდი, თუ სახლში შეხვიდოდი გასათბობად. მეც